

En anden branche, som vil kunne mærke, at der bliver strammet op fra Arbejdstilsynets side, er slagteribranchen, en branche, der er belastet af ensidigt gentaget arbejde.

I bygge- og anlægsbranchen vil tilsynspraksis blive skærpet over for montering af stilladser, gipsplader og vinduer, hvor der normalt løftes og bæres mange og tunge byrder. De ansatte i branchen har i dag en betydelig risiko for akutte skader.

For at styrke tilsynet på de prioriterede områder har Arbejdstilsynet sat forskellige initiativer i gang. Det drejer sig både om initiativer, der skal sikre, at der er de nødvendige kompetencer til stede i kredsene og initiativer, der kan lette kredsens administrative arbejde i forbindelse med tilsynsarbejdet.

Den enkelte tilsynskreds følger løbende op på, hvordan det går med at leve op til målsætningerne for tilsynsarbejdet. I forbindelse med Arbejdstilsynets status, der udarbejdes tre gange om året, foretages en opgørelse over, hvor mange arbejdsmiljøproblemer der er konstateret inden for hvert af de fire områder, hvilke reaktionstyper der anvendes, og hvor mange tilsyn der er foretaget. På den måde sikres mulighed for at reagere, hvis der ikke sker nok på områderne.

Selv om den nye prioriteringsmåde som nævnt har givet gevinst i forhold til at finde frem til de mest belastede virksomheder, vil Arbejdstilsynet gerne blive endnu bedre til at udpege de dårligste virksomheder. Tilsynet har derfor igangsat et udviklingsprojekt med dette formål.

Første trin i projektet er at finde en metode til at udvælge virksomheder til tilsyn, sådan at udvælgelsen sker ud fra faste og veldefinerede kriterier. Dette system forventes at blive taget i brug inden for nogle få måneder. Herefter skal der arbejdes videre med, hvordan andre datakilder end dem, tilsynet har til rådighed nu, kan inddrages. Det kan f.eks. være oplysninger om sygefravær.

I Arbejdstilsynet er der altid gjort meget for at geare organisationen til at bidrage til opfyldelsen af målene på de fire prioriterede områder.

Men nu er Arbejdstilsynet jo ikke den eneste, som er ansvarlig for opfyldelsen af målene. Arbejdstilsynet kan og skal ikke alene sikre et godt arbejdsmiljø, men det er et fælles ansvar, hvor arbejdsgivere, medarbejdere og myndigheder bærer hver deres del af ansvaret.

Opfyldelsen af de ambitiøse mål for de fire arbejdsmiljøproblemer vil kræve samarbejde og koordinering mellem arbejdsmarkedets parter og myndighederne. En kvalificeret koordinering er af stor betydning for at sikre, at ressourcerne anvendes mest effektivt, og alle ved, hvem der gør hvad.

Samarbejdet med parterne giver kun mening, hvis parterne er forpligtede, og de er indstillet på at leve op til denne forpligtigelse. Der ligger derfor et stort ansvar hos parterne, som hvert år modtager 80 mio. kr. til information og vejledning om arbejdsmiljø. Det er mange penge, og vi skal sikre os, at vi får noget for pengene, at disse penge også i vidt omfang målrettes mod de prioriterede områder, og at det hele ikke går til bureaukrati og administration.

Kl. 16.10

Der ligger et stort ansvar hos arbejdsgiverne og arbejdstagerne. Det kan ikke nytte noget, at man på den ene side taler om sikkerhed på arbejdspladsen, og man på den anden side forhandler akkorder hjem, som alle ved betyder flere ulykker og skader. Det hænger ganske enkelt ikke sammen.

Med de ændringer og omprioriteringer, der er blevet foretaget i Arbejdstilsynet, er vi kommet skridt videre på vejen mod opfyldelse af målene på de fire prioriterede områder. Men der skal mere til.

Vi skal have set på hele strukturen i arbejdsmiljøsystemet. Er der f.eks. de rigtige aktører, og laver de det rigtige? Arbejdsmarkedets parter er kommet med et bud på, hvordan strukturen i arbejdsmiljøsystemet skal se ud fremover, og jeg er nu i gang med at forberede et samlet udspil som opfølgning herpå.

For mig er det afgørende, at virksomheder og medarbejdere skal kunne se logikken i arbejdsmiljøindsatsen. Arbejdsmiljøpolitikken skal kunne forstås, forklares og forsvares. Jeg kan f.eks. ikke forstå, forklare og forsvare, hvorfor en virksomhed, der har et tiptop arbejdsmiljø, skal pålægges BST-pligt, bare fordi den tilhører en belastet branche, når nabovirksomheden, der har rod i arbejdsmiljøet, ikke skal pålægges en sådan pligt, bare fordi den tilhører en anden branche.

Virksomhederne og deres medarbejdere skal kunne se en fordel i at opføre sig ordentligt og gøre en indsats. Omvendt skal det også være sådan, at hammeren falder hårdt, hvis arbejdsmiljøet er dårligt. Et sådant princip kan alle forstå.